

Vlaams
Parlement

stuk **1250** (2010-2011) – Nr. 5
ingediend op 8 november 2011 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985
betreffende de milieuvergunning
en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
inzake de beroepsmogelijkheden

Amendement

Stukken in het dossier:
1250 (2010-2011) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 en 3: Amendementen
– Nr. 4: Verslag

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 5**voorgesteld door de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe****Artikel 3****Dit artikel vervangen door wat volgt:**

“Art. 3. In artikel 4.7.21, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 4° en 5° worden vervangen door wat volgt:

“4° de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, §1, derde lid;

5° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, op voorwaarde dat de instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht.”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beroepsmogelijkheden vermeld in het eerste lid, 4° en 5°, worden in ontvoogde gemeenten beperkt tot schendingen van de wet of procedurefouten.”.

VERANTWOORDING

In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 wordt voorzien in verschillende procedures in eerste aanleg voor de behandeling van vergunningsaanvragen al naargelang het gaat om ontvoogde, dan wel om niet-ontvoogde gemeenten.

Het grote onderscheid tussen beide procedures is het verplichte advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar in niet-ontvoogde gemeenten. Bovendien is dit verplichte advies bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt. In ontvoogde gemeenten is dit advies niet vereist.

Evenwel wordt er geen onderscheid meer gemaakt tussen ontvoogde en niet-ontvoogde gemeenten bij de procedures voor het instellen van een beroep tegen beslissingen van het college van burgemeester en schepenen omtrent vergunningsaanvragen. Immers, zowel in ontvoogde als in niet-ontvoogde gemeenten kan de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar bij de bestendige deputatie waarin de gemeente is gelegen, een beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen instellen. Deze mogelijkheid bestaat ook voor de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aangewezen adviserende instanties.

Het voorliggende ontwerp van decreet wijzigt hier niets aan, enkel de bevoegdheid over het indienen van de beroepen wordt gewijzigd.

Dit amendement heeft dan ook tot doel om het onderscheid tussen ontvoogde en niet-ontvoogde gemeenten door te trekken naar de beroepsprocedure bij de bestendige deputatie. Meer bepaald worden de beroepsmogelijkheden van de leidend ambtenaar in ontvoogde gemeenten beperkt tot legaliteitsaspecten. Op die manier wordt de ontvoogding van gemeenten ook doorgetrokken naar de administratieve beroepsprocedure.

De ontvoogding van gemeenten in stedenbouwkundige vergunningsdossiers steunt immers op een gegeven van vertrouwen in de lokale overheden. De toenemende professionalisering van de lokale besturen en van de lokale overheidsdiensten laat toe om dit vertrouwen te hanteren. Het is dan ook niet meer dan logisch dat de beroepsmogelijkheden van andere overheden, toch te beschouwen als een vorm van wantrouwen tussen overheden, worden beperkt in ontvoogde gemeenten. Ook de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) riep hiertoe op in zijn advies bij dit ontwerp van decreet (advies van 29 juni 2011).

Bovendien is het zo dat een beroep ingesteld door de (hogere) administratie tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen in ontvoogde gemeenten, gebaseerd op opportuniteitsaspecten, elk voorafgaand overleg in aanloop naar een degelijk onderbouwde beslissing overbodig en nutteloos maakt.

Ten slotte wijzen instanties zoals Voka op de nefaste invloed op investeringen en ondernemerschap van situaties waarbij overheden beroep instellen tegen beslissingen van andere overheden. Ook zij pleiten voor het schrappen of beperken van deze mogelijkheden.

